

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal na neveřejném zasedání konaném dne 4. 12. 2015 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a členů JUDr. Lubomíra Ptáčka, JUDr. Lenky Mrázkové, JUDr. Pavla Klaila, JUDr. Petra Poledne a JUDr. Olgy Pouperové návrh **ministra spravedlnosti** na zahájení kárného řízení ze dne 8. 6. 2015, č. j. MSP-3/2015-OD-KN/1, proti **Mgr. P. P.**, předsedovi senátu Okresního soudu v Opavě, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, **s e**

z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného

Mgr. P. P., nar. X,
předsedy senátu Okresního soudu v Opavě,
bytem X

pro skutek spočívající v tom, že

ve věci D. O., vedené u Okresního soudu v Opavě pod sp. zn. 19Nt 8/2012, v postavení předsedy senátu nepostupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž by nebyly důvodné pochybnosti, neprovedl dokazování v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí, zejména nepřibral znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, popřípadě klinické psychologie, ač pro takový postup byly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 105 odst. 1 trestního řádu a § 116 odst. 1 trestního řádu, neboť bylo třeba vyšetřit duševní stav D. O., v průběhu řízení neučinil opatření, jichž bylo zapotřebí, aby věc bylo možno projednat a rozhodnout bez odročení, a třebaže již nejméně od jednání dne 29. 6. 2012 věděl, že ambulantní ochranné léčení neplní svůj účel, přesto nechal spis lhůtovat až do doby dospění zákonné lhůty pro jeho prodloužení a v dubnu 2013 rozhodl „zatímně“ o prodloužení léčby, poté jen opakovaně konal a odročoval veřejné zasedání, aniž si učinil jasný názor na podstatu věci, tj. zejména na otázku, zda je pobyt D. O. na svobodě nebezpečný pro jeho okolí nebo pro něj samého; fakticky jen oddaloval meritorní rozhodnutí, a to za situace, kdy od lékařů i od rodičů měl závažné a konkrétní informace o stupňující se agresivitě D. O. a věděl o jeho naprosté nekázni v léčbě, přičemž o návrhu na změnu

ochranného léčení psychiatrického ambulantního na ústavní nerozhodl od nápadu věci dne 7. 2. 2012 do 14. 8. 2014, kdy D. O. zemřel udušením v kontejneru při hledání potravy, a takto jednal přesto, že si s ohledem na svou specializaci, zkušenosti a délku praxe musel být vědom toho, že takový způsob vedení řízení odporuje základním zásadám trestního řízení a ohrožuje důvěru veřejnosti v odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

protože

kárný návrh byl vzat zpět.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ministra spravedlnosti (kárného navrhovatele) podaným u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 9. 6. 2015 bylo zahájeno kárné řízení o skutku uvedeném ve výroku tohoto rozhodnutí. Dne 4. 11. 2015 bylo tomuto soudu doručeno podání navrhovatele, kterým vzal návrh na zahájení řízení výslovně zpět.

Podle ustanovení § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, *senát bez ústního jednání řízení zastaví, byl-li návrh na zahájení řízení podán opožděně nebo byl-li vzat zpět.*

Vzhledem k tomu, že kárný navrhovatel vzal návrh na zahájení kárného řízení zpět, rozhodl kárný senát o zastavení kárného řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda kárného senátu